

Αφυδάτωση

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[Μαρία Λουπίδου](#)

Με έκπληξη είδα την τζιτζιφιά πρώτη, και στην συνέχεια και άλλα δέντρα της αυλής, να ρίχνουν τα φύλλα τους στα τέλη του Μαΐου σαν να ήταν Φθινόπωρο. Πήρα ένα φύλλο από κάτω και πήγα στο κοντινό φυτώριο για να ζητήσω ένα φάρμακο από την γεωπόνο. Σίγουρη ότι έχουν κάποια αρρώστια τα δέντρα σκεφτόμουν αν θα πρέπει να τα ψεκάσουμε ή να ρίξουμε σκεύασμα στις ρίζες. Η γεωπόνος κοίταξε το φύλλο και ρώτησε: «Τα ποτίζετε; έχουν ξεραθεί!» «Μα βρέχει σχεδόν κάθε μέρα όλο τον Μάιο!» απάντησα με απορία.

Η γρήγορη και δυνατή βροχή της φετινής Άνοιξης ήρθε μετά από έναν άνυδρο χειμώνα και προκάλεσε αφυδάτωση και αγωνία στις ρίζες των φυτών. Χωρίς να μπορεί κάποιος μη ειδικός, να ερμηνεύσει τις συνέπειες που έχει το φαινόμενο για την χλωρίδα, η συνειδητοποίηση της κατάστασης ήταν μια αρνητική έκπληξη.

Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του μοτίβου της βροχής το τελευταίο διάστημα ήταν η φευγαλέα έντασή του. Και καθώς τα μετεωρολογικά δελτία μας είχαν προετοιμάσει για την ύπαρξη της βροχής, είχαμε την αίσθηση πως είχε και διάρκεια. Το νερό έδειχνε τον όγκο του κατηφορίζοντας σαν χείμαρρος σε δρόμους και ρυάκια μέσα σε λίγα λεπτά. Η νεροποντή ήταν γρήγορη και δυνατή,

θυμίζοντας τροπικά κλίματα, ωστόσο δεν κατάφερε να ξεδιψάσει το πράσινο που συναντούσε. Τα φυτά και τα δέντρα, αντί να επωφελούνται από τη ζωογόνο υγρασία, βρίσκονται ξεραμένα και απελπισμένα για νερό.

Η γεωπόνος μου εξήγησε πως το νερό της βροχής αυτής δεν διεισδύει βαθιά στο έδαφος. Αν σκάψει κανείς δέκα εκατοστά θα παρατηρήσει πως εκεί το χώμα είναι στεγνό. Το έδαφος, που έχει ήδη σκληρύνει δεν μπορεί να απορροφήσει αποτελεσματικά την γρήγορη και απότομη βροχή. Έτσι το νερό τρέχει γρήγορα, αφήνοντας πίσω ξηρές και διψασμένες ρίζες.

Η παρατεταμένη απουσία σημαντικής πρόσληψης υγρασίας προκαλεί μαρασμό των φύλλων, καθυστερημένη ανάπτυξη των φυτών και αυξημένη ευαισθησία σε ασθένειες και παράσιτα. Μελετώντας στοχευμένες λύσεις και παρατηρώντας με αγωνία τα δέντρα μέρα με την μέρα προσπαθούμε να διορθώσουμε την απερισκεψία μας, την πρόσφατη και την ευρύτερη.

Για να «νιώσουμε» τα φυτά δικαιούμαστε έναν παραλληλισμό με την μεταφορική αφυδάτωση της ανθρώπινης ψυχής, παρόμοια με τους αγώνες της φύσης. Συχνά οι απαιτήσεις και οι πιέσεις της σύγχρονης ζωής μπορούν να αφήσουν λίγο χρόνο για ενδοσκόπηση και προσευχή. Όπως οι ξεραμένες ρίζες των δέντρων, οι ψυχές λαχταρούν για μια βαθύτερη, πιο ουσιαστική σύνδεση - μια σύνδεση που ξεπερνά την επιφανειακή επικοινωνία. Αν δεν την έχουν, γίνονται επιρρεπείς στο στρες, στο άγχος και στη μειωμένη ικανότητα να αντιμετωπίζουν τις καταιγίδες της ζωής.

Καθώς εργαζόμαστε για την εξεύρεση λύσεων για την αφυδάτωση της χλωρίδας, ας ξεδιψάσουμε και τις ψυχές μας ώστε να ανθίσουν και να ευδοκιμήσουμε. Προλαβαίνουμε.

PERMANENTLY_REMOVED